

گزارش یک مورد دیابت بی مزه مرکزی گذرا در اثر مصرف نابجای مانیتول

دکتر زهرا حق شناس (استادیار)*، دکتر سید محمد حق شناس (استادیار)**

* بیماریهای کودکان، دانشگاه علوم پزشکی تهران

** گروه بیهوشی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

دیابت بی مزه مرکزی central diabetes insipidus (AVP) یک سندروم است که به دلیل نارسایی Arginine Vasopressin در تغليظ ادرار ایجاد می شود. سه علامت اصلی این بیماری عبارتند از:

- ۱- تولید ادرار رقیق نامتناسب با تحریک اسموتیک
- ۲- فونکسیون کلیه طبیعی
- ۳- افزایش اسمولاریتی ادرار بعد از تجویز واژوپرسین

این بیماری می تواند به اشکال گذرا یا دائمی و مادرزادی یا اکسابی دیده شود.

در این نوشته یک مورد دیابت بی مزه مرکزی گذرا معرفی می شود که در اثر مصرف اشتباهی مانیتول ایجاد شده بود.

مقدمه

- ۱- تولید ادرار رقیق نامتناسب با تحریک اسموتیک
 - ۲- Absense of intrinsic Renal disease
 - ۳- افزایش اسمولاریتی ادرار بعد از تجویز واژوپرسین
- این بیماری می تواند گذرا یا دائم باشد همینطور مادرزادی یا اکسابی، نوع اکسابی در مواردی مثل ترومما، بعد از عمل جراحی مغز، تومورهایی که به ناحیه هیپوفیز آسیب می رسانند، ایسکمی، مرگ مغزی، بیماریهای گرانولوماتوز،

دیابت بی مزه مرکزی central diabetes insipidus یک سندروم پول اوریک است که به دلیل کمبود AVP و نارسایی در تغليظ ادرار ایجاد می شود. این بیماری با ۳ علامت مشخص شناخته می شود.

CTS can مغز و مشاوره جراحی اعصاب ، نرمال گزارش شده بود. آزمایشات روئین نرمال بود. امکان آزمایشات اختصاصی را نداشتیم. بعد از ۴-۵ روز درمان با AVP به تدریج نیاز به قطره واژوپرسین کم شدو سپس قطع شد.

عفونتها (TB ، سفلیس، آنسفالیت ویروسی، منیزیت باکتریال درگیری اتوایمون هیپوفیز، مصرف بعضی داروها مثل متوكسی فلوران در بیهوشی دیده می شد) (۱).

در این مقاله یک مورد دیابت انسپید گذرا معرفی می شود که در اثر مصرف ناجای مانیتول چهار این عارضه شده بود.

بحث

یک پسر ۱۱ ساله سالم به دنبال تروما چهار شکستگی می شود و با یک اشتباه چهار دیابت بی مزه مرکزی گذرا شد. چرا؟

علتهای دیابت بی مزه مرکزی:

- ایدیوباتیک
- تروما
- بعد از عمل جراحی مغز
- نتو پلاسم (کرانیوفارنثیروم، لتفوم، متاستازها و هرگونه تومور هیپوفیز)
- ایسکمی (سندرم شیهان مرگ مغزی)
- گرانولوماتوزها (سارکوئیدوز، هیستیوسیتوز، گرانولوماتوز و گلنر)
- عفونتها (TB) (سفلیس، پلاستومیکوز مغز، آنسفالیت ویروسی ، منیزیت باکتریال)
- اتوایمون (۱)

در این کودک هیچ کدام از تشخیص افتراقی های دیابت بی مزه مرکزی وجود نداشت. تروما به سر باعث یک پارگی حدود ۱ cm در پوست سر شده بود. GCS کودک قبل و بعد از عمل ۱۵ بود و CT scan مغز نرمال گزارش شد. ایسکمی، هیپوکسی، هیپوتانسیون نداشت. مصرف متوكسی فلوران که گاه در بیهوشی استفاده می شد و می تواند چند ساعت پرادراری بددهد را نداشت. به طور کل این دارو متوكسی فلوران در ایران مصرف نمی شود." تنها نکته موجود مصرف gr ۸۰-۱۰۰ مانیتول بود که می تواند برای ایجاد سندرم هیپرتونیک ایجاد کند، چون مانیتول یک مدر اسموتیک می باشد که از لوله های کلیه جذب نمی شود و

پسر ۱۱ ساله، سالم بدون سابقه قبلی بیماری، بدنبال تصادف با موتور چهار شکستگی green stick در استخوان تibia می شوند و یک زخم حدود ۱ cm روی ناحیه اکسی پوت که در یکی از بیمارستان های تهران زیر بیهوشی شکستگی اصلاح و گنج گرفته می شود. قبل از بیهوشی حدود ۴ ساعت در بیمارستان بوده، سرم دریافت کرده و آماده عمل شده است. در این مدت مشکل نداشت، هوشیار بوده و ۱۵ Glascock Coma Scale (GCS) بیهوشی متوجه بی قراری بیمار می شوند برای پیدا کردن علت بی قراری به مثانه دست می زند، بعلت پر بودن مثانه سوند گذاری می شود و ادرار فراوانی خارج می شود و چون حجم ادرار زیاد، علامت ستوال بود به دنبال علت می گردند و متوجه می شوند که به جای سرم رینگر، ۵۰۰ cc سرم مانیتول ۲۰% که کاملاً شیه رینگر بوده است (بر چسب مشابه) استفاده گردیده و تقریباً سرم تمام شده است (۸۰-۱۰۰ مانیتول). پر ادراری بیمار با سرم مانیتول توجیه شد و برای جلوگیری از ایجاد دهیدراتاسیون و اختلال آب الکترولیت سرم درمانی دقیق انجام گردید. بعد از گذشت زمانی که انتظار می رفت، مانیتول باید دفع شده باشد هنوز پرادراری ادامه داشت و حتی بدتر هم شد یعنی از ۴۰۰ cc /hr به ۱۰۰۰ cc /hr رسید.

در این زمان قند CA , Bun , K , Na , ph نرمال بود. فقط SG ادرار ۱۰۰۶ ، ۱۰۰۴ گزارش شد که با تشخیص دیابت بی مزه تحت درمان با قطره آرژنین واژوپرسین نازال قرار گرفت و با جواب خیلی خوب به درمان، دیابت بی مزه مرکزی تأیید شد.

در طول زمان قبل از درمان بیمار هوشیار بود حال عمومی خوب بود و بجز مشکل پرادراری مشکلی نداشت.

مصرف مانیتول و ایجاد سندروم هیپرتونیک بدیلی باعث مشکل در هیپوفیز خلفی یا ساقه هیپوفیز شده و به طور مثال کاهش حجم سلولهای مغزی یا دهیدراتاسیون سلول و یا خونریزی منطقه ای برای ناحیه منجر به central-DI گذرا شده است.

Follow up ۴ ساله در بیمار مشکلی را نشان نمی‌دهد. در ضمن، جستجوی فراوان در مقالات و گزارشها هیچ مورد مشابهی یافت نشد. البته گزارشات فراوان از دیابت انسپید گذرا بعد از مصرف داروها وجود داشت. از جمله یک ofloxacin از یک مرد ۲۵ ساله که به دنبال مصرف دچار دیابت بی مزه گذرا شده بود و بعد از قطع درمان در طی ۳-۴ روز بهبودی ایجاد شد و تست مجدد با دارو باعث بروز دوباره علائم در بیمار شد. در این بیمار ذکری از نوع مرکزی یا کلیوی دیابت بی مزه نشده بود (۳).

باعث افزایش اسمولاریتی ادرار و سپس دفع آب و مهار باز جذب سدیم از کلیه می‌شود. نیمه عمر مانیتول در صورت سلامت کلیه حدود 100 min است و در عرض 1-3 hr بعد از مصرف مانیتول فشار CSF کاهش پیدا می‌کند و 3-8 hr فشار CSF را پایین نگه می‌دارد. دفع دارو کلیوی است و ۳/۸۰ مانیتول در طی hr بعد از تزریق وربیدی دفع می‌شود (۲).

چون بیمار هیچگونه سابقه central-DI نداشت هبچکدام از تشخیص افتراقی‌های C-DI برایش مطرح نمی‌شد. مثل سابقه عمل جراحی مغز، ترمومایی که باعث کاهش GCS شود، تومور مغز، مصرف متوكسی فلوران در بیهوشی، ایسکمی و هیپوکسی، ایست قلبی، شوک، هیستوسیتوز، عفونت ویروسی مغزی، منیزیت باکتریال را نداشت و از طرفی مصرف دوز اشتباهی مانیتول و ایجاد یک سندروم هیپرتونیک را داشت. علت central - DI را باید در این رابطه جستجو کنیم.

منابع

- Alan G Roinson, Joseph G. verbalis , diabetes insipidus in Williams textbook of endocrinology 10 th ed sunders; 2002: 289-300.

- Edwin K. Jacson osmotic diuretics in GOODMAN and GILLMAN S textbook of pharmacology, 10 th ed. 2002: 767-769.

- Anil Bharan, Hrishikesh Kumool. Diabetes insipidus induced by ofloxacin. BMJ volume 323. sep 2001; p 547.